

[Maigaard.]

sentanter, det radikale venstres repræsentanter og regeringen ville bekræfte dette løfte: at hvis der er behov for yderligere midler, skal det ikke være penge, der mangler til opkøb af jord.

Endelig skal jeg slutte med at understrege, at jeg deler hr. Svend Haugaards ønske om en større koordinering af jordopkøbene og håber, at vi kan komme ind i det i de måneder, der kommer.

Skovmand: Jeg synes, det er værdifuldt, at der er gjort et så grundigt arbejde omkring jordproblemerne, som det har været tilfældet her. Det er et arbejde, vi kan få glæde af, hvad enten vi kommer i fællesmarkedet eller ej.

Men jeg vil dog gerne advare imod den opfattelse, at jordproblemerne i forbindelse med Danmarks eventuelle indmeldelse i fællesmarkedet hermed er løst. Det er de ikke; der er skabt et grundlag for, at nogle af problemerne kan løses, hvis boligministeriet og kommunerne og amterne vil stå fast og udnytte de muligheder, lovgivningen giver, og hvis politikerne vil være rede til hele tiden at stoppe de smuthuller til, som utvivlsomt vil vise sig at eksistere, når fællesmarkedets Glistrup'er har studeret lovene tilstrækkelig grundigt. Og det kan nok betvivles, om den vilje vil være til stede i helt samme omfang, når først venstre og de konservative har nået deres mål: at lokke danske vælgere ind i fællesmarkedet.

Men derudover er det nødvendigt at slå fast, at den økonomiske side af sagen ikke er behandlet. Medlemskabet af fællesmarkedet vil selv med den nu foreliggende lovgivning betyde et stærkt stigende pres på den danske jord. Det betyder to ting: for det første at de sociale forskelle mellem dem, der har jord, og dem, der ikke har, vil vokse, for det andet at det bliver dyrere for det offentlige at sikre sig de arealer, der skal give befolkningen udvidet adgang til rekreative områder.

Jeg kan kun beklage, at man ikke stærkere har søgt at gøre noget ved dette problem nu, mens man har venstres og de konservatives interesse for fællesmarkedet som drivkraft. Nu løber man den risiko, at de to partier efter den 2. oktober ikke vil være nær så interesseret i at løse problemerne.

Men måske tager jeg fejl af venstre og de konservative, og det ville da glæde mig, om man enten nu eller på et senere tidspunkt kunne få en klar tilkendegivelse fra de to partiers side af, at de jordprisstigninger, der vil komme som følge af vor indtræden i fællesmarkedet, ikke skal komme en lille kreds af jordejere til gode alene.

Boligministeren (Helge Nielsen): Må jeg først sige tak for de mange pæne ord, der har lydt både til ministeriet og embedsmændene og også til mig selv personlig. Jeg er enig med hr. Orla Møller i, at det, vi vel skal glæde os mest over i dag, er den værdi, som disse love vil få for befolkningen, for de borgere, som skal leve under lovgivningen.

Må jeg også indledningsvis måske fravige de almindelige former og sige tak ikke alene til udvalget som helhed, men også til alle udvalgets medlemmer og dets formand for et meget sagligt og et meget givende samarbejde om disse lovforslag. Det har vel været anstrengende og krævende, men samtidig interessant og tilfredsstillende, fordi vi nåede frem til positive løsninger af den meget komplicerede problematik, der ligger i denne lovgivning. Udvalget har gjort et stort arbejde, og efter min opfattelse er det velbegrundede ændringsforslag, der nu er fremkommet. Selvfølgelig kunne vi ikke med hensyn til samtlige enkeltheder nå til fuld enighed — nogle mindretalsændringsforslag er udtryk herfor — men om hovedlinjerne har vi kunnet fastholde en fælles linje, alt med den resignation, som er vist fra alle sider. Det har været magtpåliggende for mig, at vi kunne nå frem til en fornuftig forudsætningslovgivning med en så bred baggrund som muligt, og det er jo altså lykkedes.

Må jeg med hensyn til de bemærkninger, hr. H. C. Toft gjorde vedrørende forkøbsretten til de frie jorder, understrege, at det ikke er hensigten at pålægge forkøbsret til byggegrunde i landsbyerne; det er jo et af de problemer, som vi skal have klaret i eftermiddag umiddelbart efter andenbehandlingen.

Til hr. Hastrup vil jeg sige, at jeg er enig i hr. Hastrups vurderinger vedrørende det, jeg med en fællesbetegnelse vil kalde for bondegårdsferiereglen, og sige, at strengt taget var bestemmelsen herom overflødig,